

Het beste van de sixties

Katleen en Jochen zochten eigenlijk een laagbouwwooning met grote raampartijen. Maar meteen kon de aparte stijl van dit huis in Zoersel hen erg bekoren: een vleugje gekte uit 1963, veel licht, houtwerk, een toffe lijnvoering, niet te afgelikt. Nog een grote plus: de ligging tussen dennen, berken en eiken.

TEKST & FOTO'S KATLEEN WILLAERT & JOCHEN VERGHOTE/LUCID

Twee gestapelde volumes met vliederdak, mooi naar achteren ingeplant tussen dennen, berken en eiken. Het nieuwe volume in hout boven verlengt naadloos het oorspronkelijke deel.

Overall rondom is er zicht op groen. De schuine lijnen van de hanglamp, Big Bang van Foscarini, werken goed met het oplopend plafond. Dochter Anne-Mette lijkt toevallig op de ronde foto 'Belga Girl' van fotografe Frieke Janssens aan de muur.

Het huis waar Katleen en Jochen hun hart aan verloren, vonden ze op 2dehands.be. Het ligt op het einde van een lange oprit. Grofweg bestaat het uit twee gestapelde volumes, elk met een vlinderdak. Dat zorgt voor een royaal ruimtelijk gevoel.

BABYBLAUWE KEUKEN

Katleen en Jochen vroegen zich af hoe ze de sixtiesstijl konden behouden zonder die te retro te maken. Ze haalden weg wat te veel of minder geslaagd was en dachten goed na over wat moest blijven. Een moeilijke evenwichtsoefening tussen kunst en kitsch. Aan het overvloedige vast tapijt twijfelden ze niet lang: alles eruit. Ook de bamboetoog en bijbehorende barkrukken gingen meteen richting scoutslokaal. De nieuwe tijdelijke vloer in de leefruimte, een snelle oplossing in egaline met een stevige laag vernis, bleek goed mee te vallen en werd daardoor minder tijdelijk.

De minibadkamer uit de jaren zestig was niet meer dan een onpraktische kleine gang met een douchecabine, wastafel en toilet. En al was ze sympathiek, de

oorspronkelijke keuken had ook haar beste tijd gehad. De kasten in wit en babyblauw in Cubex-stijl hingen zowat met plakband aan elkaar.

CHIRURGISCHE PRECISIE

Al bij hun eerste bezoek bleek de affiniteit van de B-bis architecten met de woning erg groot. "Het is alsof we hier al eerder verbouwden", merkten ze op toen ze de kinderslaapkamer met ingemaakte kasten zagen.

Iedereen was het erover eens dat de indeling van de woning goed in elkaar zit, op de badkamer na. Het voorstel was dan ook om zeker niet te kiezen voor een clash tussen oud en nieuw, maar om een nieuwe badkamer 'chirurgisch' toe te voegen. Boven werd een nieuw volume in houtskelet aan de bestaande vorm geplakt. Dat verlengt de oplopende daklijn. Bovenop het hele dak kwam een dikke laag isolatie, zo geplaatst dat ze de mooie lijn van de overkragende dakrand niet verzwaarde. De nieuwe buitenkant werd ingepakt met 'ouderwetse' houten planken. Het lijkt nu alsof het nooit anders geweest is. ▶

Voorwaarde bij het ontwerp van een nieuwe keuken was de restauratie van het mooie kastfront met zwart-witte schuifdeuren. Ook de deur en blauwe tegels uit de eerste keuken werden behouden. De nieuwe, schuin geplaatste kastenwand heeft meer diepte.

Ze haalden weg wat minder was en dachten na over wat moest blijven. Een evenwichtsoefening tussen kunst en kitsch.

Vintage Oyster Chair van de rommelmarkt, gerestaureerd door Cover & Couch, onverwoestbare standard-stoelen van Jean Prouvé maar ook de buffetkast in wengé uit Jochens ouderlijk huis. Bakeliet-look schakelaars van zangra.be.

De combinatie zwart-wit-hout-lauw komt terug doorheen de woning. Zwart rek 'Loopholes' van jonge ontwerpers Atelier Belge, weedehands wengé hangkast.

Boven: bijna ongewijzigde kinderkamer, met nieuwe felle kleuren. Meneer-de-uil hing er al. Onder: in de nieuwe badkamer lopen de Winkelmans-tegels door over wand, vloer, inloopdouche en wastafel, afgewisseld met het warme afrormosiahout.

► Ook binnenin sluit de badkamer naadloos aan bij het karakter van de woning, met wanden in afrormosiahout en volkeramische blauwe tegels die doorlopen op de vloer en in de inloopdouche. "Het is best grappig als blijkt dat je na lang zoeken net hetzelfde model van wastafel hebt gekozen als je ouders ergens in de jaren zeventig," zegt Jochen, "maar dan wel niet in hetzelfde seventiesbruin."

UITGEKIEND BEHOUD

Bij de oorspronkelijke bouw werden veel verschillende materialen gebruikt. Charmant, maar overdaad loerde om de hoek. De combinatie tussen voldoende rust en originele materialen zit wel in de nieuwe keuken. Daar heerst wit, en tegelijk werden de lichtblauwe muurtegels, de zwarte plinten en de houten deur behouden. Het front in zwart-wit met houten kader aan de kant van de leefruimte werd zorgvuldig geïntegreerd in het nieuwe keukenblok. De vernieuwde vloer in cementtegels van Bomarbre lijkt op de oorspronkelijke, maar de afzonderlijke tegels zijn veel groter en vormen daardoor meer één geheel.

► De technologie werd verstopt in een wit plafond, de dampkap achter een rond rooster. Ook alle nieuwe kastgrepen zijn rond, net als de tweedehands spoelbak in koper. Rond past goed bij de vele schuine lijnen. Ook het keukenmeubel en de kastenwand zelf zijn schuin in de ruimte geplaatst. Dat idee ontstond uit de noodzaak om in de wand voldoende kastdiepte te creëren voor een koelkast, en aan de andere kant de doorgang niet te smal te maken. Logischerwijs kwam het kookblok dan ook schuin te staan.

EEN KANTOOR IN HET ZWEMBAD

Als freelancers met twee opgroeiende kinderen hadden Katleen en Jochen behoefte aan een grotere, afzonderlijke werkplek. Katleen doet set dressing en de styling voor fotoshoots, Jochen is fotograaf. "Vaak werkten we een hele dag aan één tafel in een hoek van de living, soms met spelende kinderen erbij", zegt Jochen. "Zelf dachten we eerst aan een uitbreiding van het huis in de diepte. Maar de bouwvoorschriften lieten amper een tweetal meter extra toe." De architecten kwamen met een gedurfd plan. Achteraan in de tuin

lag een oud zwembad, verworpen tot een kikkerpoel. De betonnen kuip had (alweer) een schuine vorm. Om die opnieuw als zwembad of zwembad te gebruiken, moesten alle bomen rondom verdwijnen – geen optie. Waarom er dan geen kantoorje van maken?

De bijzondere vorm bleek ideaal voor een bescheiden, verzonken bijgebouw: vooraan grote glaspartijen met schuiframen voor een maximaal contact met tuin en woning, achteraan gesloten. Om het nieuwe volume zoveel mogelijk te laten opgaan in het groen, werd het laag gehouden en zwart geschilderd. De dakconstructie met stalen liggers weerspiegelt de structuur van het zwembad. Later komt er nog een groendak.

"Hoe leuk dat iemand in de jaren zestig deze specifieke vorm bedacht, die wonderwel blijkt te passen bij het nieuwe gebruik. Soms is dit zelfs meer een kijkhut. Als je aan een bureau zit te werken, kijk je recht op het grondniveau van de tuin. Regelmatig zit een nietsvermoedende vogel of eekhoorn een meter voor je neus", zegt Jochen. Blikvanger in de nieuwe ruimte is de mooie houtkachel, model *poêle vanier*, met aan de buitenzijde stenen die de warmte lang vasthouden. ◀

Het is heerlijk rustig werken onder grondniveau met uitzicht op tuin, huis en af en toe een opgeschrikte eekhoorn. In de zomer gaan de schuiframen helemaal open. De architecten hanteerden het principe 'ruwbouw = afwerking' en lieten constructiematerialen zichtbaar.